

Alvôco das Várzeas, 6 november 2006

Lieve allemaal,

We hebben, zo kort na ons optimistische laatste bericht, nu minder zonnige zaken te melden. Op woensdagochtend 25 oktober rond 6 uur 's ochtends trad de rivier de Alvôco buiten zijn oevers en drong ons huis, molen en werkplaats binnen. Binnen een kwartier stond het water 75 centimeter hoog en vernielde de keuken, alle elektrische apparatuur, kasten en – het allerergste – Hans' unieke collectie fotoboeken die geduldig in verhuisdozen lag te wachten op een mooie plek in de nog op te zetten boekenkast.. De appartementen en het zwembad zijn godzijdank ongeschonden gebleven.

Wat was er gebeurd? Het had dagenlang geregend. Stroomopwaarts lagen op verschillende barrages bomen en stronken, nooit opgeruimd na de bosbranden vorig jaar. Deze vormden een soort beverdammen die als gevolg van het hoge water begonnen te schuiven. 's Ochtends kwamen ze als een lawine naar beneden en onderweg sleepten ze oevers, muren, bomen en veestallen mee. Het water was modderig, omdat er eerder dit jaar al 2 aardverschuivingen waren in het hooggelegen Piódão. De aarde had het water bruin gekleurd.. Onze quinta ligt vlak na een bocht. Normaal gesproken geen enkel probleem. Maar deze vloedgolf was teveel van het goede en stroomde ook rechtdoor, ons weggetje op. Het ongeveer 5 meter gestegen water golfde door het grote hek de tuin in, overspoelde het terras en gulpte naar binnen via de terras- en de keukendeur. Een deel van de muur achterin de tuin is vernield en gigantische boomstammen zijn tegen de achterste watermolen gekwakt.

Inmiddels hebben we, met veel hulp van bevriende Nederlanders, Engelsen en de Sapadores Florestais de grootste rotzooi in en rond het huis, de levada's, de molen met tuingereedschap en de werkplaats opgeruimd en schoongemaakt. We slapen in ons eigen bed en kunnen ook in onze eigen werkkamers terecht, omdat die hoger liggen en droog bleven. Eten doen we in een van de appartementen. Op het moment van de overstroming hadden we gelukkig geen gasten. Volgens mensen uit het dorp was de laatste overstroming in 1962. Dat is een schrale troost. En zoals Johan Cruyff al zei: "Elk nadeel heb z'n voordeel". De verzekering heeft de keuken total loss verklaard. Dat betekent dat we deze nu naar onze eigen smaak kunnen herbouwen. De foielelijke witte aluminium terras- en keukendeuren zijn ontzet. Die kunnen we vervangen door stevige hardhouten deuren. En dan nemen we in één moeite door de slaapkamer- en voordeur mee. Een goede elektricien herstelde al snel de stroomvoorziening en neemt nu het hele huis en het appartementengedeelte onder handen. Ook dat moest een keer gebeuren. De tuin is geëgaliseerd en opgehoogd met vruchtbare klei.

Maar al met al geeft het veel extra gedoe, terwijl we net toe waren aan een paar dagen Parijs (Paris Photo) of Lissabon. Edo, die ons die ochtend wakker blafte terwijl hij al met zijn poten in het water stond in zijn hok op wielen, vindt het allemaal maar saai. Hij kan de tuin niet in vanwege de modder en vanwege de mannen met kettingzagen die de aangespoelde bomen te lijf gaan. De kat Tobias vindt het prachtig en heeft het terras achter het huis verruild voor de bomen aan het weggetje. De rivier is terug op zijn oude niveau, de eerste boekingen voor oud & nieuw zijn binnen en wij zijn gezond van lijf en leden. En dat blijft toch het belangrijkste.

Groet van Josephine en Hans